

Peter Popelka, Prešov, akryl, 70 x 100 cm, 2017

Peter Popelka, A. Warhol, akryl, 70 x 100 cm, 2017

Toto vydanie časopisu ilustrujeme reprodukciami výtvarných diel

Petra Popelku

Akademický maliar Peter Popelka sa narodil v Trnave. Po ukončení strednej školy umeleckého priemyslu v Bratislave študoval na Inštitúte umenia V. I. Surikova v Moskve.

Od roku 1983 pôsobil ako profesionálny výtvarník v Bratislave, ale aj ako grafický dizajnér, galerijník a vydavateľ. Vydal napr. monografie: Július Jakoby, 1994, Výtvarná moderna Slovenska, 1997 v spolupráci s vydavateľstvom Slovart, Barok, 1998 v spolupráci so Slovenskou národnou galériou, Alexander Ilečko, 1998 v spolupráci s Vydavateľstvom Tatran.

Od roku 2002 žije vo Vrútkach, kde sa spočiatku venoval aj galerijníctvu (Galéria Martiana v Martine), ale hlavne sa už len sústredil na maliariarsku tvorbu a to aj monumentálnu - maľba na stene v starej kotolni.

Vystavoval po celom Slovensku a v zahraničí. Jeho diela sú v zbierkach Slovenskej národnej galérie, ako aj v súkromných zbierkach na Slovensku a v zahraničí. Za svoju prácu má ocenenia ako doma, tak aj v zahraničí.

Od roku 2016 tvorí a vystavuje v Prešove, kde je členom skupiny umelcov a priateľov umenia v Galérii Átrium.

Pod jeho prepracovanými maliarskymi postupmi a kompozíciami sa zreteľne podpisuje silný myšlienkový kontext, v ktorom sa vždy slobodne pohyboval a pohybuje, ktorý programovo rozvíja a v súradniciach ktorého vytrvalo hľadá a nachádza nevyčerpatelne inšpiračné zdroje. Ide o kontext bytostnej zviazanosti s mikrokozmosom vlastného života, pričom Popelkov maliarsky svet sa rokmi pôsobivo mení na veličinu, v mene ktorej citlivo prehľbuje princípy vlastnej tvorby smerujúcej od pocitu, vnemu či javu k podstate, a naopak.

Tu niekde pramení príťažlivosť a životnosť jeho maľby, ktorú možno pokojne vnímať ako virtuózne farebný koncert, založený na osobitej, prepracovanej rukopisnej štruktúre diel.

Úryvok textu z katalógu k výstave v Martine, roku 2011, od Mgr. Petra Cabadaja:

Dielo Petra Popelku zaplňa neuchopiteľný tvorivý priestor medzi zvnútorne ným sebauvzatím a naliehavou, živelnou výbušnosťou. Je krotké i divoké zároveň; v jedinom okamihu hlboko osobné aj nekompromisne angažované. Pri svojej ceste za umeleckým rozhrešením v odvážnych kreatívnych líniách opakovane pretvára samo seba. Dielo je plodom nepokojnej, náročnej mysle, ktorej estetická vzbura vyviera vo vzdialených, zaviatych kútoch zabúdajúcej zeme. Mysle, ktorá uprene hľadá na pohasínajúce lúče každodennosti a hovorí: „Znova do teba vnesiem svetlo.“

Svojim obrazom nedáva názvy, aby dal priestor v obraze aj divákovi a inšpiroval ho.

(Úryvok z pripravovanej knihy „Kolobeh popola“ od spoluautora textu Jakuba Tlolu.)